Nr. 1-5/2026
PIGD: 1-26008133-18-1-26012026

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

18 iunie 2026 satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender (*Varnița*)
în componența:
Preşedintelui de şedinţă, judecătorul Grigorii Damaschin
Grefierei Elena Țînțari

cu participarea:
Procurorului Aliona Prohorenco
Apărătorului inculpaților Vladimir Gromovenco
Inculpaților Marin Lungu și Sergiu Puia

a examinat în şedinţă publică, prin sistemul de videoconferință, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Lungu Marin *****, născut la *****, IDNP *****, originar și înregistrat la domiciliu în r/nul *****, în satul *****, de naționalitate moldovean, cet. al Rep. Moldova, cu studii medii incomplete, nesupus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la moment execută pedeapsa cu închisoare în altă cauză penală şi cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

- sentința din 27 iunie 2023, emisă în dosarul nr. 1-25/2023 de către Judecătoria Anenii Noi, sediul Central și decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2023, în baza art. 171 alin. (3) lit. b) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis;

- sentința din 24 iulie 2024, emisă în dosarul nr. 1-2834/2023 de către Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, în baza art. 317 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, la

o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 85 din Codul penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 27 iunie 2023 și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 10 ani ani și 6 luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, irevocabilă prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025;

- prin încheierea din 10 decembrie 2024, emisă de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender, în privința lui Marin Lungu, a fost redusă cu 8 de zile pedeapsa acestuia pentru perioada detenției de 41 de zile în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal,
și a lui:

Puia Sergiu *****, născut la *****, IDNP *****, originar și înregistrat la domiciliu în r/nul *****, în satul *****, naționalitate moldovean, cet. al Rep. Moldova, cu studii medii incomplete, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la moment execută pedeapsa cu închisoare în altă cauză penală şi cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

- sentința din 12 septembrie 2018 în cauza nr. 1-163/2018, emisă de către Judecătoria Strășeni, sediul Central și decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă cu amendă de 800 de unități convenționale, ce reprezintă 40.000 de lei;

- sentința din 25 februarie 2019, emisă în dosarul nr. 1-80/2019 de către Judecătoria Strășeni, sediul Central și decizia Curții de Apel Chișinău din 8 mai 2019, în baza art. 320^1 și 349 alin. (1^1) din Codul penal, la o pedeapsă de un an și șase luni, iar în temeiul art. 85 din Codul penal, pedeapsa cu amendă stabilită prin sentința din 12 septembrie 2018, urmează să fie executată se sinestătător, irevocabilă prin decizia CSJ din 30 octombrie 2019;

- sentința din 11 septembrie 2019 emisă în dosarul nr. 1-207/2019 de Judecătoria Strășeni, sediul Central, în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) din Codul penal și decizia Curții de Apel Chișinău din 6 iulie 2021, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 13 ani și patru luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, irevocabilă prin decizia CSJ din 6 iunie 2022;

- sentința din 23 ianuarie 2026, emisă în dosarul nr. 1–54/2025 de către Judecătoria Căușeni, sediul Bender, în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 11 septembrie 2019 și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de opt ani și șase luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, nedefinitivă, fiind contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru;

- prin decizia din 24 decembrie 2025, emisă de Curtea de Apel Centru, în privința lui Sergiu Puia, a fost redusă cu 90 de zile pedeapsa acestuia pentru perioada detenției de 900 de zile (rotunjite) în instituțiile penitenciare în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 322 alin. (3) din Codul penal.

Procedura de citare legală, a fost respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 26 ianuarie 2026 – 18 iunie 2026.

Cu referire la învinuirea adusă, la materialele cauzei penale, a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă U R M Ă T O A R E L E:

A S P E C T E D E F A P T

a. Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. *Inculpatul* ***Sergiu Puia,*** fiind deținut al Penitenciarului nr. 12 - Bender, situat pe în mun. Bender, pe str. Sovetscaia, nr. 65, a urmărit scopul de folosire ilegală a obiectelor interzise persoanei deținute în penitenciar.

Astfel, cu intenție directă, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând

urmările lor și dorind în mod conștient survenirea lor, într-o zi, la o oră și în circumstanțe care nu au fost stabilite, a participat în comun, în calitate de coautor cu deținutul Marin Lungu, la primirea de la o persoană neidentificată a unui telefon mobil de model *„L8STAR BM70-900”,* cu nr. de IMEI: *****, în care era inserată cartela SIM a operatorului de telefonie mobilă „*Orange*” cu codul numeric *****, la care era atribuit numărul de telefon „*****” și fără card de memorie în stare funcționabilă, pe care l-au folosit până la data de 29 iulie 2025, aproximativ la ora 14 și 15 min., atunci când a fost ridicat de către angajații instituției penitenciare în cadrul percheziției inopinate.

Respectiv, potrivit pct.17 al Anexei nr.7 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, telefoanele mobile și accesoriile acestora, reprezintă obiecte interzise în penitenciar.

1.2. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Sergiu Puia* au fost încadrate juridic conform art. 44 și 322 alin. (3) din Codul penal *transmiterea ilegală a unor obiecte sau substanţe interzise persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare*, adică pentru participație la *„primirea sau folosirea în instituţiile penitenciare, de către persoanele deţinute, a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM”*.

1.3. De asemenea, *inculpatul* ***Marin Lungu***, fiind deținut al Penitenciarului nr. 12 - Bender, situat pe în mun. Bender, pe str. Sovetscaia, nr. 65, a urmărit scopul de folosire ilegală a obiectelor interzise persoanei deținute în penitenciar.

Astfel, cu intenție directă, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea lor, într-o zi, la o oră și în circumstanțe care nu au fost stabilite, a primit de la o persoană neidentificată un telefon mobil de model *„L8STAR BM70-900”,* cu nr. de IMEI: *****, în care era inserată cartela SIM a operatorului de telefonie mobilă „*Orange*” cu codul numeric *****, la care era atribuit numărul de telefon „*****” și fără card de memorie în stare funcționabilă, pe care l-au folosit cu Sergiu Puia până la data de 29 iulie 2025, aproximativ la ora 14 și 15 min., atunci când a fost ridicat de către angajații instituției penitenciare în cadrul percheziției inopinate.

Respectiv, potrivit pct.17 al Anexei nr.7 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, telefoanele mobile și accesoriile acestora, reprezintă obiecte interzise în penitenciar.

1.4. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Marin Lungu* au fost încadrate juridic conform art. 322 alin. (3) din Codul penal – *transmiterea ilegală a unor obiecte sau substanţe interzise persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare*, adică pentru *„primirea sau folosirea în instituţiile penitenciare, de către persoanele deţinute, a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM”*.

b. Aspecte de procedură.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații Marin Lungu și Sergiu Puia au semnat și au depus câte o cerere olografă, confirmat prin semnătură și de apărătorul acestora, avocatul Vladimir Gromovenco (vol.II, f.d.79-80), prin care au solicitat similar examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire

penală, în conformitate cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunosc integral faptele descrise în rechizitoriu, își recunosc vina, nu solicită administrarea altor probe și se căiesc sincer. Cererile au fost susținute de apărătorul acestora.

Din aceste motiv, conform art. 351 şi 352 Cod de procedură penală (*în continuare „CPP”*), instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură simplificată, cu participarea inculpaților prin sistemul de videoconferință, în limba română, în şedinţă publică și cu apărătorul Vladimir Gromovenco, desemnat de către Consiliul Național pentru Asistența Juridică Garantată de Stat (*în continuare „CNAJGS”*), care acționează în interesele acestora în temeiul mandatelor avocațiale nr. MA *****din 25 noiembrie 2025 (*Sergiu Puia*) și nr. MA *****din 12 martie 2026 (*Marin Lungu*) (vol.II, f.d.15, 76).

2.2. De asemenea, instanța precizează că participarea prin videoconferință, a fost acceptată de inculpați, care nu doresc transferarea acestora în altă instituție penitenciară pentru a fi escortați, iar conform răspunsului Penitenciarului nr. 12- Bender, este imposibilă escortarea inculpaților la ședințele de judecată, din motiv că instituția se află în mun. Bender, care nu este controlată efectiv de autoritățile Republicii Moldova și trecerea prin așa-zisele „*puncte de control*” ilegale, se efectuează fără uniforme sau arme din dotare, existând riscuri la transportarea acestora (vol.II, f.d.61). Prin urmare, examinarea cauzei s-a desfășurat prin videoconferință.

2.3. În ședință de judecată, după citirea conținutului cererilor scrise ograf și prezentarea lor, inculpații au confirmat autenticitatea și conținutul lor, au susținut admiterea acestora și au iterat că recunosc faptele și vinovăția incriminată.

Apărătorul Vladimir Gromovenco, a confirmat autenticitatea cererilor, a susținut admiterea lor și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Acuzatorul de stat Aliona Prohorenco nu a obiectat asupra admiterii cererilor, invocând dreptul inculpaților de a solicita examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate.

2.4. Instanța reține că, potrivit art. 364[1] alin. (1)–(4) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cu condiția să nu solicite probe noi și să existe suficiente date privind vinovăția și persoana acestuia pentru stabilirea pedepsei. În asemenea caz, instanța admite cererea prin încheiere și procedează la audierea inculpatului conform regulilor de audiere a martorului.

2.5. Reieșind din cele expuse, instanța a constatat că cererile inculpaților Lungu Marin și Puia Sergiu sunt autentice, exprimă o manifestare de voință clară și conștientă, au fost susținute personal de inculpați și de apărătorul acestora în ședință de judecată și vizează examinarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, fără solicitarea unor probe noi. În consecință, instanța a admis, prin încheiere protocolară, cererea inculpaților și a dispus examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, procedând la audierea acestuia potrivit regulilor legale.

2.6. Totodată, instanța reține că, potrivit art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și

în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În contextul principiul contradictorialității, lipsa obiecțiilor din partea acuzării și imposibilitatea instanței de a agrava din oficiu situația inculpatului, admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată este legală și întemeiată.

De asemenea, instanța se alătură concluziilor Curții Constituționale expuse în para. 34 din decizia sa nr. 50 din 19 aprilie 2022 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 364[1] alineatele (1), (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală (*încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală*), potrivit căreia, din analiza art. 364[1] și altor norme tangente, nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală *nu stabilește* că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală *inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei* făcută de către procuror în rechizitoriu.

2.7. Din examinarea materialelor dosarului, instanța a constatat astfel că faptele inculpaților sunt stabilite, există suficiente date cu privire la personalitatea acestora pentru individualizarea pedepsei, rechizitoriul este întocmit cu respectarea art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele au fost încadrate juridic corect potrivit art. 322 alin. (3) din Codul penal. De asemenea, actele de urmărire penală nu sunt pasibile nulității absolute, nefiind identificate încălcări ale principiului legalității sau ale drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar partea apărării nu a formulat obiecții în acest sens.

2.7. Concomitent, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres, la garanțiile unui proces echitabil, cu condiția ca aceasta să fi putut prevedea consecințele unei asemenea renunțări (*Hermi c. Italiei, para. 74; Sejdovic c. Italiei, para. 87*). În cauză, inculpații au formulat cereri autentice, au fost informați de instanță asupra consecințelor procedurii simplificate și, în prezența apărătorului, au menținut cererile, renunțând astfel conștient la anumite garanții pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

c. Poziția părților în dezbateri judiciare.

3.1. *Acuzarea de stat,* reprezentată de *procurorul Aliona Prohorenco* a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate și a efectuat o analiză succintă a probatoriului administrat la urmărirea penală. În opinia sa, aceste probe demonstrează integral faptele comise de aceștea și încadrarea juridică, conform celei din rechizitoriu. Procurorul a mai precizat ca faptul dat rezultă chiar din declarațiile inculpaților, care au confirmat evenimentele în modul cum au avut loc.

3.2. *Apărătorul Vladimir Gromovenco* s-a expus doar în partea individualizării pedepsei și a solicitat câte o sancțiune în limita minimă aplicabilă.

3.3. În ultimul cuvânt, *ambii inculpați, Lungu Marin* și *Sergiu Puia,* au declarat că le pare rău de cele comise și nu vor mai admite astfel de fapte.

d. Declarațiile inculpaților în şedinţă de judecată.

4.1. În şedinţă de judecată, *inculpatul* ***Marin Lungu*** în ședință de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate, a recunoscut vina integral și a specificat că la data de 29 iulie 2025, în timp ce era deținut în Penitenciarul nr. 12 - Bender și participa la munci neremunerate, avea dreptul de a se deplasa pe afară. În momentul în care se întorcea în celulă, a observat pe un geam o geantă de dimensiuni mici care căzuse. În interiorul acesteia se aflau o cutie de țigări, un telefon mobil și un bilet. Inculpatul a precizat că a luat doar telefonul și țigările, iar geanta și biletul le-a aruncat. Ulterior, acesta s-a folosit personal de telefonul respectiv, dar în timp ce se deplasa la baie, a fost observat și de către Sergiu Puia și a fost nevoit să îi comunice ultimului despre existența telefonului. Inculpatul a menționat că ulterior, și Sergiu Puia s-a folosit de telefonul mobil pentru a efectua un apel.

La întrebarea instanței a precizat că la inițiativa sa, telefonul mobil a fost reîncărcat cu mijloace bănești.

La întrebarea apărătorului a notat că îi pare rău pentru faptele comise (vol.II, f.d.85).

4.2. În şedinţă de judecată, *inculpatul* ***Sergiu Puia*** a declarat că nu a participat la primirea telefonului mobil, dar a confirmat că a efectuat un singur apel de pe acesta. A mai relatat că a observat cum inculpatul Marin Lungu mergea des la baie și ultimul i-a recunoscut că a găsit un telefon mobil, de care ulterior, s-a folosit și el.

La întrebarea apărătorului a confirmat că știe despre faptul că deținerea sau utilizarea unui telefon mobil în incinta penitenciarului este interzisă.

La întrebările procurorului a specificat că Marin Lungu i-a comunicat faptul că a găsit telefonul într-o gentuță care căzuse de pe un geam și vina o recunoaște integral.

La întrebarea instanței a iterat că recunoaște integral faptele incriminate și că îi pare rău pentru cele comise (vol.II, f.d.84).

f. Probele

6.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța se pronunță asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea unei sentințe de condamnare, achitare sau de încetare a procesului penal, sentința fiind pronunțată în numele legii. Hotărârea instanței trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar aceasta își întemeiază soluția exclusiv pe probele cercetate în ședința de judecată.

În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele

infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată doar în măsura în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin ansamblul probelor administrate, fără a se baza pe presupuneri. Instanța reține că orice condamnare trebuie să se sprijine pe probe certe, după verificarea tuturor versiunilor și aprecierea corespunzătoare a eventualelor divergențe, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

6.2. Instanța constată că, în privința inculpaților Sergiu Puia și Marin Lungu, urmărirea penală a fost pornită și desfășurată cu respectarea normelor de procedură penală. Totodată, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpaților le-au fost aduse la cunoștință *cauza*, adică fapta incriminată, probele pe care se întemeiază acuzația, precum și *natura* acuzației, adică calificarea juridică a faptelor imputate, prin actele procesuale corespunzătoare.

6.3. Instanța reține că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, implică și obligația motivării hotărârii judecătorești. Sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze hotărârile (*Hiro Balani c. Spaniei, Van de Hurk c. Olandei, Ruiz c. Spaniei, Boldea c. României*), întinderea acestei obligații variind în funcție de natura cauzei și de argumentele părților. Motivarea hotărârii trebuie să demonstreze că părțile au fost efectiv ascultate (*Tatishvili c. Rusiei*) și că instanța a examinat în mod real mijloacele de probă și argumentele invocate (*Perez c. Franței*).

6.4. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele reprezintă elemente de fapt obținute în condițiile legii, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, a vinovăției și a altor împrejurări relevante pentru justa soluționare a cauzei. În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă este apreciată sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu – din perspectiva coroborării lor, judecătorul formându-și convingerea în mod obiectiv, pe baza examinării integrale a materialului probator și în conformitate cu legea.

6.5. *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpații Sergiu Puia şi Marin Lungu îşi recunosc vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, la faza urmăririi penale fiind administrate următoarele probe, care au fost acceptate de inculpat în şedinţă de judecată:*

- *Declarațiile martorului Evgheni Sanduța,* care a comunicat că activează în calitate de ajutor de şef de grup a Secţiei Siguranţă şi Regim Penitenciar al Penitenciarului nr. 12-Bender. La data de 29 iulie 2025, fiind implicat în serviciu, conform Ordinului nr. 210 din 28 iulie 2025 cu privire la asigurarea regimului, pazei şi supravegherea deţinuţilor, în urma unor suspiciuni a efectuat o percheziţie inopinată în celula nr. 41, postul nr. 9, a blocului de regim nr. 1, împreună cu agentul-şef adjunct de justiţie, Octavian Berlinschi şi cu comisarul principal de justiţie, Ion

Cucovici. La intrarea în celulă, Șeful de grup a propus deţinutului Lungu Marin să predea benevol substanţe sau obiecte interzise pentru prevenirea unor evenimente deosebite, a situaţiilor de risc, iar deţinutul Marin Lungu a declarat ca nu deţine astfel de lucruri. În timpul desfăşurării percheziţiei, a depistat în perna deţinutului Lungu Marin, care se afla pe patul său de dormit, de la nivelul întâi, din partea dreaptă de la intrare în celulă, ceva suspect, iar în acel moment a raportat şefului de grup, pe care a ridicat-o de pe patul deţinutului şi totodată l-a întrebat pe deţinutul în cauză ce are tăinuit în perna dată. Ultimul a comunicat că nu cunoaşte nimic, dar solicita de la şef grup să-i restituie perna. Ca urmare, Șeful de grup a palpat perna şi a depistat că este ceva în interior, a deschis fermoarul husei pernei şi a scos din mijlocul pernei o bucată de pâine și un telefon mobil de model „*L8STAR BM70-900*”, de culoare negru, cu nr. de IMEI neindentificat, dar cu o cartelă SIM al operatorului „*Orange*”, fără card memorie. Pe cazul dat, a întocmit un proces-verbal de percheziţie, pe care deţinutul l-a semnat şi a recunoscut verbal că obiectul nominalizat îi aparţine, însă a refuzat să depună o explicaţie în scris pe cazul dat atunci (vol.I, f.d.20-21);

- *Declarațiile martorului Octavian Berlinschi*, potrivit căruia, acesta activează în calitate de agent superior al SSRP în Penitenciarul nr. 12 - Bender, iar în continuare, a depus declarații similare și analogice celor expuse de martorul Evgheni Sanduța (vol.I, f.d.17-19);

- *Declaraţiile martorului Gabriela Erimia*, care a comunicat că este soția deţinutul Sergiu Puia, care își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr.12 - Bender din anul 2023. Menţionează că în luna iulie a anului 2025, a fost apelată telefonic de pe numărul de telefon „*****” pe unul dintre numerele sale de contact, şi anume „*****”, precizând că acest număr nu mai este utilizat în prezent. De asemenea, a fost apelată de pe numărul „*****” şi pe al doilea număr de telefon, pe care îl utilizează inclusiv la momentul actual, care este „*060852226*”. Precizează că nu are salvat în telefon numărul „*****”, însă cunoaşte că de acest număr se folosea soţul ei, Sergiu Puia, care o contacta de pe acest număr. Totodată, comunică faptul că soţul său a efectuat mai multe apeluri telefonice şi către fratele său, Puia Alexandru, pe numărul de telefon „*****”, precum şi către mama ei, adică soacra acestuia, pe nume Erimia Rodica, pe numărul de telefon „*****”. Nu cunoaşte de unde şi în ce circumstanţe ultimul a făcut rost de telefon si de cartelă SIM în locurile de detenţie, dar la întrebarea adresată de către ea de unde le are, el i-a spus că nu sunt ale lui, ci ale băieţilor din celulă, însă periodic se foloseşte şi el de ele, pentru a efectua apeluri. Mai adaugă că ultimul apel primit de la soţul ei Puia Sergiu de pe nr. de telefon „*****”, a fost la sfârşitul lunii iulie 2025, însă data exactă nu o ţine minte (vol.I, f.d. 44-48);

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29 iulie 2025,* cu anexă foto, prin care a fost cercetat locul de dormit al deținutului Marin Lungu din celula nr. 41, postul nr. 9, blocul de regim nr. I al Penitenciarului nr. 12 - Bender, iar în interiorul pernei de dormit a fost depistat și ridicat un telefon mobil de „*L8STAR BM70-900*”, cu o cartelă SIM al operatorului de telefonie mobilă „*Orange*”, fără card de memorie, în stare funcţionabilă (vol. I, f.d. 9-12);

- *Procesul-verbal nr. 716 de percheziție din 29 iulie 2025*, întocmit la ora 14 și 15 min., prin care s-a consemnat ridicarea de la deţinutul Marin Lungu, a telefonului mobil de model „*L8STAR BM70-900*”, cu o cartelă SIM al operatorului de telefonie mobilă „*Orange*” cu codul

numeric *****, fără card de memorie, în stare funcţionabilă îi aparţine, iar procesul verbal a fost semnat și de Marin Lungu, care nu a prezentat obiecții (vol.I, f.d.13);

Mijloace materiale de probă:

- *un telefon mobil de model „L8STAR BM70-900”* fără card de memorie *și cu o cartelă SIM a operatorului „Orange”* cu seria *****, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte şi anexate la cauza penală prin ordonanţa ofiţerei de urmărire penală Tatiana Haritonenco din 11 august 2025 (vol.I, f.d.27) și se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Bender conform chitanței nr. 000617 din 9 decembrie 2025 (vol.I, f.d.28);

- *un purtător de informație tehnico-electronică optic de tip CD-R,* pe care sunt înscrise descifrările convorbirile telefonice ridicate de la operatorul Î.M. „ORANGE” S.A., efectuate de pe numărul de telefon al cartelei cu codul numeric ***** și telefonul mobil de model „*L8STAR BM70-900*” (vol.I, f.d.42), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanţa ofiţerei de urmărire penală Tatiana Haritonenco din 7 noiembrie 2025 și a fost anexat la cauza penală (vol.I, f.d.41).

M O T I V A R E A I N S T A N Ț E I

g. Analiza probelor

Analizând coroborat probele administrate în faza de urmărire penală, declarațiile inculpaților și poziția părților în dezbateri judiciare, instanța reține următoarele:

7.1. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

7.2. La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, deoarece această problemă trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, iar atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

7.3. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie

clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

7.4. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpaților.

7.5. Respectiv, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi declaraţiile inculpaților Lungu Marin și Puia Sergiu, prin care au recunoscut fapta imputată, în coraport cu probele administrate la urmărire penală, instanţa statuează că a avut loc fapta prejudiciabilă, a fost săvârşită de inculpați cu vinovăţie şi este încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

7.6. Instanţa notează că potrivit declaraţiilor angajatului instituției penitenciare nr. 12 – Bender, Evghenii Sanduța, se confirmă efectuarea percheziției inopinate la data de 29 iulie 2025 în celula 41, postul nr. 9, a blocului de regim nr.1 și faptul că obiectul asemănător cu un telefon mobil a fost depistat direct la locul de dormit a deținutului Lungu Marin. Ridicarea imediată a obiectului demonstrează respectarea procedurii legale. Acesta confirmă deținerea fizică nemijlocită a telefonului mobil de către inculpat în interiorul penitenciarului.

7.7. În mod similar, martorul Octavian Berlinschi iterează circumstanțele percheziției și faptul că telefonul mobil de model *„Samsung*”, a fost ridicat de la deținutul Lungu Marin. Declarațiile sunt concordante cu cele ale lui Evgheni Sanduța și susțin caracterul cert al identificării inculpatului ca persoană de la care a fost ridicat obiectul interzis.

7.8. Astfel, și martorul Gabriela Eremei a declarat că a fost contactat periodic de pe numărul „*****”, care a fost identificat în cadrul ridicării informației de la operatorul de telefonie mobilă „*Orange*”, însă nu cunoaște în ce circumstanțe ultimul a făcut rost de telefon și de cartela SIM, dar la întrebarea de unde le are, a comunicat că nu îi aparține, ci este a colegilor de celulă. Această afirmație coroborează cu cea expusă de inculpați, care afirmă că Marin Lungu a primit și a folosit în primul rând acest telefon cu cartela SIM.

7.9. În continuare, aceste circumstanțe se identifică prin conținutul procesului-verbal de percheziție din 29 iulie 2025, întocmit cu respectarea cerințelor procedurale, prin care se consemnează ridicarea telefonului mobil de la Lungu Marin și anume din interiorul pernei de dormit, indicând modelul și existența a cartelei SIM, cu codul numeric, în baza căreia a fost identificat și numărul de telefon. Astfel, aceasta constituie o probă scrisă oficială a deținerii ilegale a telefonului mobil în penitenciar de Marin Lungu.

7.10. La rândul său, inculpații Lungu Marin și Puia Sergiu, au recunoscut integral fapta, confirmând că au găsit telefonului mobil într-o geantă pe unul din geamurile penitenciarului, l-au folosit personal și cunoșteau caracterul interzis al deținerii telefonului sau al cartelelor SIM în penitenciar. Instanța apreciază recunoașterea faptelor și a vinei ca fiind liberă, sinceră și concordantă cu întregul probatoriu administrat și analizat mai sus.

7.11. În continuare, instanţa statuează că potrivit art. 93 alin. (3) din Codul de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă au fost obţinute de

organele de control de stat, organul de urmărire penală, inclusiv de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod, la caz,

Astfel, instanţa reţine incidente prevederile art. 273, alin. (6) din Codul de procedură penală, procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii este asimilat unui denunţ conform art. 262 din prezentul cod şi nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ. La rândul său, conform prevederilor art. 273 alin. (1) lit. f) din prezentul cod, organe de constatare reprezintă și /…/ funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare – pentru infracţiuni comise în locurile de detenţie, în timpul escortării sau în legătură cu punerea în executare a sentinţelor de condamnare; de asemenea şefii instituţiilor curative de specialitate – în cazurile referitoare la persoane cărora le sânt aplicate măsuri de constrîngere cu caracter medical. Conform alin. (3) al ultimului articol, actele de constatare întocmite conform prevederilor alin.(2), împreună cu mijloacele materiale de probă, se predau, în termen de 24 de ore, de către organele de constatare din cadrul poliţiei, Poliţiei de Frontieră, Centrului Naţional Anticorupţie, Serviciului Fiscal de Stat şi Serviciului Vamal – organelor de urmărire penală corespunzătoare constituite conform legii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Naţional Anticorupţie, Serviciului Fiscal de Stat şi Serviciului Vamal, iar de către celelalte organe de constatare – procurorului, pentru începerea urmăririi penale.

7.12. Prin urmare, în acest caz, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a infracțiunii și cel de percheziție de către angajații din cadrul Penitenciarul nr. 12 - Bender, audiați în calitate demartori, care sunt funcționari publici cu statut special din penitenciar, iar cazul a fost înregistrat în Registrul nr. I cu privire la infracţiuni al IP Bender, fiind astfel sesizat organul de urmărire penală.

La fel, în conformitate cu prevederile alin. (2) din art. 273 a Codului de procedură penală, angajatul poliţiei are dreptul, în condiţiile prezentului cod, să ridice corpurile delicte, să dispună efectuarea constatărilor tehnico-științifice şi să efectueze orice alte *acţiuni care nu suferă amânare*, cu întocmirea proceselor-verbale, în condiţiile prevăzute de art. 260–261 din prezentul cod, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar actele de constatare întocmite de aceste organe *constituie mijloace de probă*. În acest mod, actele întocmite de organul de constatare, inclusiv procesul-verbal cu privire la percheziție, se consideră că a fost întocmit cu respectarea rigorilor de drept expuse anterior şi este reţinut de instanţă drept un mijloc de probă pertinent, util și concludent. Mai mult, apărarea nu a obiectat în privința probelor adminstrate de organul de constatare.

7.13. Instanța reține că, în pofida administrării mijloacelor de probă care confirmă comiterea faptei infracționale de către inculpați, aceștia au recunoscut vinovăția pentru fapta imputată și a oferit declarații atât în faza urmăririi penale, cât și în ședința de judecată. Sub acest aspect, instanța apreciază că declarațiile unei persoane pot prezenta variații nesemnificative în funcție de particularitățile individuale, modul de exprimare sau intervalul de timp scurs de la producerea evenimentelor, fără ca aceste diferențe minore să afecteze esența informației relatate ori valoarea probatorie a declarațiilor, atunci când acestea sunt constante în elementele lor esențiale și sunt confirmate prin alte probe.

7.14. Astfel, instanța consideră veridică informația furnizată de inculpați, care confirmă integral cele reținute în rechizitoriu și se coroborează cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale, or veridicitatea reprezintă concordanța dintre datele de fapt examinate de organele judiciare și realitatea obiectivă pe care aceste informații o reflectă. În acest caz, declarațiile inculpaților Lungu Marin și Puia Sergiu, apreciate în ansamblu cu celelalte probe, stabilesc existența faptei infracționale, certitudinea comiterii acesteia de către persoana acuzată și săvârșirea faptei cu vinovăție, chiar dacă manifestă o tendință subiectivă de a-și apăra poziția, îndeosebi Sergiu Puia, care afirmă că l-a folosit doar o dată.

Instanța mai constată că inculpații și-a menținut o poziție procesuală consecventă, recunoscând fapta atât la urmărirea penală, cât și în fața instanței, relatarea circumstanțelor fiind una coerentă și compatibilă cu datele obiective ale cauzei, de natură a denota cunoașterea directă a evenimentelor. Totodată, instanța apreciază declarațiile inculpaților prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care conferă acestora o valoare probantă condiționată de confirmarea prin alte probe. În cauza de față, depozițiile inculpaților se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate, relevante și concludente, demonstrând comiterea faptei cu vinovăție.

h. Cu privire la încadrarea juridică în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, instanța notează că potrivit ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Marin Lungu au fost încadrate juridic în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal.

8.1. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

8.2. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpații recunosc în totalitate fapta indicată în rechizitoriu, acțiunile cărora instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din art. 42, 322 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

8.3. Respectiv, instanţa notează că în acest caz de învinuire, s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii, care rezultă din relaţii sociale cu privire la primirea sau folosirea în instituţiile în condiţii de legalitate a obiectelor către persoanele deţinute în instituţii penitenciare şi respectiv, *obiectul material* îl constituie în acest caz telefonul mobil și cartela SIM, ale căror deținere în penitenciar este strict interzisă.

Or, lista completă a obiectelor, produselor alimentare şi lucrurilor interzise în penitenciar, este stabilită în anexa 7 din Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, din care la pct. 17 se identifică inclusiv *"aparate de fotografiat, materiale foto, substanţe chimice pentru developare, aparate de luat vederi, aparate audio-vizuale cu capacitate de înregistrare, mijloace de legătură (telefoane, telefoane mobile, radiotelefoane şi staţii radio), precum şi accesoriile acestora"*, pe când lista obiectelor permise se atestă în anexa nr. 6 a aceluiași statut. Mai mult, chiar din norma penală incriminată, reiese faptul sancționării persoanelor pentru folosirea și primirea telefoanelor mobile și/sau a cartelelor SIM în aceste instituții.

8.4. Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminată lui Marin Lungu și Sergiu Puia, instanța de judecată subliniază că aceasta se exprimă în acţiunea de primire, eventual tăinuită de un control, precum și a folosirii de persoanele deţinute în instituţiile penitenciare a a telefoanelor mobile, a cartelelor SIM şi a altor dispozitive de comunicare la distanţă (*radiotelefoane, staţii radio, computere, tablete*), precum şi a subansamblelor sau a accesoriilor pentru acestea.

La caz, *primirea* propriu-zisă înglobează faptul intrării efective a telefonului mobil, a cartelei SIM ori a altui dispozitiv de comunicare în posesia sau la dispoziția persoanei deținute, cu consimțământul acesteia, indiferent de durata sau modalitatea de deținere.

Instanța subliniază că în sensul primirii, ar intra și dobândirea controlului de fapt asupra obiectului (*chiar temporar*), acceptarea obiectului de către deținut, nefiind necesară folosirea efectivă a dispozitivului, precum și nu este relevant cine a transmis obiectul (*alt deținut, vizitator, angajat sau printr-o aruncare peste gard etc.*).

Mai mult, nu contează dacă obiectul este funcțional sau defect, atât timp, cât este destinat comunicării sau este un subansamblu/accesoriu prevăzut de normă. În acest caz, instanța reține că din toate probele administrate, reiese că a primit telefonul mobil Marin Lungu.

Ulterior, în cazul *folosirii* bunului, aceasta este o modalitate care nemijlocit succede fapta de primire a bunului și se explică prin utilizarea efectivă, directă sau indirectă, a dispozitivului de comunicare, în scopul realizării sau facilitării comunicării la distanță ori al exploatării funcțiilor acestuia. Ca elemente esențiale include activarea sau utilizarea funcțională a dispozitivului,

nefiind obligatoriu ca folosirea să fie de durată sau repetată și este suficient un singur act de utilizare.

Drept exemplu, pot servi efectuarea sau primirea unui apel, transmiterea sau recepționarea de mesaje SMS, audio, video, accesarea internetului, a aplicațiilor de comunicare, folosirea telefonului ca hotspot, cameră și reportofon, utilizarea cartelei SIM în alt dispozitiv, folosirea indirectă (*ex.: dictarea unui mesaj unei alte persoane care operează dispozitivul*). În subsidiar, folosirea presupune posesia de fapt, dar nu neapărat proprietatea, iar lipsa convorbirii finalizate nu exclude folosirea (*„formarea numărului", redactarea unei mesaj netrimis etc.*). În acest caz, folosirea bunului a fost reținută în acțiunile ambilor inculpați.

La rândul său, infracţiunea incriminate este una formală, care s-a consumat din momentul primirii și folosirii continue de către persoana deţinută în Penitenciarul nr. 12 din mun. Bender, adică de Sergiu Puia și Marin Lungu, a telefonului mobil cu cartela SIM până la încetarea acestor acțiuni care au survenit la data percheziției laturii obiective, indiferent de modul cum au fost obținute de inculpat aceste bunuri interzise, conturând astfel latura obiectivă a infracţiunii.

8.5. Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpații au acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe şi în acest caz, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât au prevăzut rezultatul faptei sale, l-au urmărit şi au acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei prejudicibiale.

Or, instanţa subliniază că intenția de a primi și de a folosi obiectele date o reprezintă dorința sa şi planul făptuitorului care a declanșat acțiuni premărgătoare în acest sens, cum ar fi dobândirea telefonului sau a cartelelor SIM, utilizarea lor în convorbiri cu bună-știință, efectuarea pozelor etc., de altfel după cum confirmă şi personal inculpații în cadrul audierii lor în faţa instanţei.

8.6. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Sergiu Puia a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (vol.I, f.d.118-120) şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și narcolog (f.d.125), întrunind semnele subiectului infracţiunii incriminate. De asemenea inculpatul Marin Lungu a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d.49-50) şi este născut pe *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și narcolog (f.d.54), întrunind semnele subiectului infracţiunii incriminate.

8.7. *Aşadar,* instanța de judecată consideră că inculpații pot fi condamnați pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieşind din considerentele enumerate mai sus, din totalitatea probelor administrate în faza urmăririi penale și declarațiilor acestora, probe care au fost considerate ca fiind pertinente, concludente și veridice.

Aceste probe, în ansamblul lor, coroborează și se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul *Marin Lungu* a săvârşit faptele pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse în rechizitoriu şi cu vinovăţie sub forma intenţiei directe. La fel, și inculpatul *Sergiu Puia* a săvârşit faptele pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, adică pentru participație la

„folosirea în instituţiile penitenciare, de către persoanele deţinute, a telefoanelor mobile şi a cartelelor SIM”, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

8.8. Astfel, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile inculpaților şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Marin Lungu și Puia Sergiu la răspundere penală.

i. **Cu privire la individualizarea pedepsei.**

9.1. De către acuzatorul de stat Aliona Prohorenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului *Sergiu Puia* și *Marin Lungu* vinovați de săvârșirea infracțiunii incriminate, cu stabilirea prin prisma art. 80^1 din Codul penal a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani pentru fiecare, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procurorul a solicitat aplicarea art. 85 din Codul penal în privința lui Sergiu Puia, cu adăugarea la prezenta pedeapsă, a părții neexecutate a sancțiunii aplicate prin sentința Judecătoriei Căușeni din 23 ianuarie 2026 și să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, calculând termenul executării de la data pronunțării prezentei sentințe. La fel, procurorul a solicitat aplicarea art. 85 din Codul penal și în privința lui Marin Lungu, cu adăugarea la prezenta pedeapsă, a părții neexecutate a sancțiunii aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 iulie 2024 și să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, calculând termenul executării de la data pronunțării prezentei sentințe.

9.2. Apărătorul Vladimir Gromovenco, care acționează în interesele inculpaților, în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse minime prevăzută de norma incriminată pentru ambii inculpați.

9.3. Inculpatul Sergiu Puia, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că recunoaște vina și solicită aplicarea unei pedepse mai blânzi.

9.4. Inculpatul Marin Lungu, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că recunoaște vina și solicită aplicarea unei pedepse mai blânzi.

9.5. Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât cele ale legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța este singura competentă să realizeze nemijlocit individualizarea pedepsei pentru infractor, având libertatea de a stabili felul, durata și cuantumul acesteia, cu respectarea regulilor și principiilor prevăzute de Codul penal. La individualizarea judiciară a pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7 și art. 75 Cod penal, respectiv modalitatea și împrejurările comiterii infracțiunii, gradul de pericol social al faptei, precum și circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală.

9.6. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală reprezintă o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, aplicată

în numele legii persoanelor care au săvârșit infracțiuni, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată trebuie să fie legală, echitabilă și corect individualizată, apt să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale, cu respectarea dispozițiilor părții generale și în limitele sancțiunii prevăzute de partea specială a Codului penal.

9.7. Instanța reține că pedeapsa este echitabilă atunci când impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea faptei săvârșite și este suficientă pentru restabilirea drepturilor și intereselor victimei, ale statului și ale societății, afectate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa trebuie să fie capabilă să contribuie la corectarea condamnatului și la prevenirea comiterii de noi infracțiuni. Instanța mai constată că atât o pedeapsă excesiv de blândă, cât și una excesiv de aspră sunt contrare scopului legii penale, prima fiind lipsită de efect preventiv, iar cea de-a doua generând sentimente de nedreptate și neîncredere în actul de justiție.

În acest context, instanța subliniază că scopul pedepsei penale nu este unul retributiv sau vindicativ, ci realizarea unui just echilibru între gravitatea faptei și urmările acesteia, în acord cu principiile proporționalității și echității, urmărindu-se realizarea dreptății și nu răzbunarea față de cel vinovat.

9.8. Instanța concluzionează că pedeapsa aplicată în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv atât asupra inculpaților, cât și asupra altor persoane predispuse la comiterea unor fapte similare și va constitui o garanție a respectării drepturilor și libertăților fundamentale consfințite de Constituția Republicii Moldova și de legislația națională. La individualizarea pedepsei, instanța ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit căreia natura și durata sancțiunilor trebuie să fie proporționale cu gravitatea infracțiunii și cu situația personală a persoanei condamnate. Din examinarea normelor legale invocate, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și urmează a fi avute în vedere la stabilirea și aplicarea pedepsei.

9.9. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal săvârşită de către inculpați, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie, care atentează la buna desfășurare a executării pedepselor de condamnați și la condiţiile de deţinere, care limitează anumite drepturi şi stabilesc obligaţii persoanelor condamnate, perturbând activităţile socioeducative, de sancționare sau de stimulare, aplicabile persoanelor care execută o pedeapsă, atât cu titlu de sancțiune, cât și pentru resocializarea sa ulterioară.

În acest context, instanţa ţine să noteze că la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent, infracţiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) din Codul penal, prevede o pedeapsă cu închisoare de *până la 5 ani*.

9.10. Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul Sergiu Puia, cît și Marin Puia au comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal - „*săvârșirea*

infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză". Instanța constată că inculpații a fost condamnat pentru mai multe fapte, având antecedente penale nestinse, iar multitudinea faptelor comise anterior și condamnate prin mai multe acte judecătorești, sunt apreciate ca relevante pentru cauză, demonstrând predispunerea continuă a inculpaților de a comite infracțiuni și din alte domenii ale relațiilor sociale protejate de legea penală.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpaților Sergiu Puia și Marin Lungu de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

9.11. Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse cu închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită. În acelaşi timp, nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

9.12. La acest aspect, instanța susține că inculpații în mod cert au comis infracţiunea, perturbând în ansamblu modul de executare a unei pedepse penale de către condamnați, generând cheltuieli suplimentare angajaților care supraveghează modalitatea de executare legală de către condamnat a pedepselor, diminuând din scopul și efectele propuse prin hotărârile judecătorești de condamnare, prin care inculpații au fost sancționați. Mai mult, aceștia demonstrează că sunt predispuși în continuare să mai comită infracţiuni.

Pe de altă parte, instanța evidențiază din certificatul medical eliberat la 26 august 2025, că starea sănătății lui Lungu Marin este satisfăcătoare, iar potrivit certificatului din 1 septembrie 2025 referitor la măsurile dispuse față de acesta, inculpatul a avut 5 măsuri disciplinare aplicate și o stimulare. Totodată, din raportul de evaluare a acestuia, întocmit la 15 septembrie 2025, se afirmă că deținutul Marin Lungu are un comportament negativ, manifestă interes la activitățile psiho-corecționale (vol.I, f.d.53-57).

Potrivit certificatului medical eliberat la 11 noiembrie 2025, se atestă că starea sănătății lui Sergiu Puia este satisfăcătoare, iar potrivit certificatului din 14 noiembrie 2025 referitor la măsurile dispuse față de acesta, inculpatul a avut 7 măsuri disciplinare aplicate și 4 stimulări. Totodată, din raportul de evaluare a acestuia, întocmit la 15 septembrie 2025, se afirmă că deținutul Sergiu Puia are un comportament negativ, dar manifestă interes la activitățile psiho-corecționale (vol.I, f.d.125-130).

9.13. Astfel, raportat la conduita inculpaților dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale şi cercetării judecătoreşti, la atitudinea față de faptele comise, la comportamentul său, dar şi luând în consideraţie faptul că inculpații au desfăşurat o activitate infracţională în timp, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea inculpaților este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, mai aproape de cuantumul mediu al sancţiunii aplicabile. Instanţa reţine astfel că inculpații

întrunesc condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie, reieşind din prezenţa circumstanţelor expuse anterior, dar şi luând în consideraţie comportamentul inculpaților pe parcursul procesului penal, care impune alegerea unor sancţiuni exclusiv cu aflarea în detenţie.

9.14. Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestora a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat parţial şi a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

Astfel, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală, coroborat cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpații au recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aceștia *beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu *închisoare*.

Astfel, în acest caz, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, după aplicarea prevederilor prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală și 80^1 alin. (1) din Codul penal, se modifică pedeapsa cu închisoare în limitele generale ale pedepsei cu închisoarea, *de la 3 luni* până la limita maximă *de 3 ani şi 9 luni*.

De asemenea, instanța va ține cont de prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal în privința lui Marin Lungu, care prevăd că la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, *care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani*, *maximul pedepsei se reduce cu o treime*, iar în cazul pedepsei detențiunii pe viață, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. Astfel, se stabilește o limită maximă a pedepsei aplicabile lui Marin Lungu de *doi ani și șase luni*.

9.15. Prin urmare, instanţa va aplica inculpaților o sancţiunea cu închisoare aproape de limita medie în privința lui Sergiu Puia și mai aproape de limita maximă în privința lui Marin Lungu, luând în considerare circumstanțele expuse mai sus, circumstanța agravantă reținută și comportamentul inculpaților, care au pledat vinovați în procesul penal, această pedeapsă fiind suficientă pentru restabilirea echității sociale în acest caz, în care nu există o victimă și nu există alte prejudicii cauzate de inculpați, inclusiv alte cheltuieli suplimentare.

În acest sens, instanța va lua în considerare inclusiv contribuția fiecărui participant la comiterea infracțiunii, stabilind că anume Marin Lungu a primit și păstrat telefonul mobil, iar Sergiu Puia doar a folosit acest telefon. Prin urmare, instanța va stabili lui Marin Lungu o pedeapsă de *doi ani* de închisoare, iar lui Sergiu Puia, o pedeapsă de *un an și șase luni* de închisoare.

9.16. În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaților, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, sentinţa va intra în vigoare la momentul pronunţării, dacă inculpații nu sunt deținuți legal într-o altă cauză penală.

9.17. În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani şi în privinţa minorilor – termenul de 15 ani.

9.18. În acest context, instanța reține că în privința lui Marin Lungu, ultimul a fost condamnat prin sentința din 24 iulie 2024, în dosarul nr. 1-2834/2023 de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 317 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 85 din Codul penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 27 iunie 2023 și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen *de 10 ani ani și 6 luni* de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Sentința a devenit irevocabilă prin decizia Curții de Apel Centru din 10 iulie 2025. Totodată, prin încheierea din 10 decembrie 2024, emisă de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender, în privința lui Marin Lungu, a fost redusă *cu 8 de zile* pedeapsa acestuia pentru perioada detenției de 41 de zile în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9.19. Cu referire la inculpatul Sergiu Puia, instanța reține că ultimul a fost condamnat prin sentința din 11 septembrie 2019 emisă în dosarul nr. 1-207/2019 de către Judecătoria Strășeni, sediul Central și decizia Curții de Apel Chișinău din 6 iulie 2021, în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i) și j) din Codul penal la o pedeapsă cu închisoare pe un termen *de 13 ani și patru luni*, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, care a devenit irevocabilă prin decizia CSJ din 6 iunie 2022. Totodată, prin decizia din 24 decembrie 2025, emisă de Curtea de Apel Centru, în privința lui Marin Lungu, a fost redusă *cu 90 de zile* pedeapsa acestuia pentru perioada detenției de 900 de zile (*rotunjite*) în instituțiile penitenciare în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La fel, instanța este de acord cu acuzarea că inculpatul a mai fost ulterior condamnat prin sentința din 23 ianuarie 2026, emisă în dosarul nr. 1–54/2025 de către Judecătoria Căușeni, sediul Bender, în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de trei ani, iar în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 11 septembrie 2019 și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de *opt ani și șase luni* de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

9.20. În acest caz pendinte, deoarece fapta în prezenta cauză a fost comisă până la 23 ianuarie 2026, când a fost emisă ultima sentință în privința lui Sergiu Puia, ar fi aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, dacă această sentință ar fi definitivă. Totuși, instanța atestă că nici din copia autentificată a sentinței, anexată de procuror, nu rezultă acest aspect și nici din alte informații. Mai mult, din informația de pe portalul oficial al instanțelor, această

sentință a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru (*Nr. de referință: 1r-236/26 /PIGD: 1-25166004-02-1r-25022026/*), fiind stabilită ședința de judecată, fără participarea părților, la 1 octombrie 2026. Concomitent, instanța iterează că prin această sentință, a fost deja luată în considerare partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin sentința din 11 septembrie 2019 și decizia instanței de apel din 6 iulie 2021.

9.21. Astfel, instanța constată că sancțiunea aplicată prin sentința din 11 septembrie 2019 și decizia instanței de apel din 6 iulie 2021 a fost deja cumulată inculpatului inclusiv prin sentința recentă din 23 ianuarie 2026, care însă nu este definitivă, fiind contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru. În asemenea circumstanțe, prin prezenta sentință, instanța nu poate lua în considerare partea neexecutată a pedepsei stabilite la 6 iulie 2021, care deja este inclusă în noua sancțiune impusă prin sentința din 23 ianuarie 2026, dar nici sancțiunea stabilită prin ultima hotărâre, deoarece încă nu a devenit definitivă sau nu a fost anulată de o instanță ierarhic superioară.

9.22. Din acest motiv, pentru a înlătura eventuale inadvertențe în viitor la modalitatea în care se va executa pedeapsa și pentru a exclude atât o sancționare ipotetică dublă cu închisoare a inculpatului Puia, cât și o cumulare dublă eronată a perioadelor de detenție, la care a fost condamnat Sergiu Puia, pe de o parte definitiv la 6 iulie 2021, dar concomitent, ultima sancțiune fiind luată în considerare și la pedeapsa din 23 ianuarie 2026, iar pe de altă parte, eventual prin prezenta sentință, instanța consideră necesar și va lăsa fără soluționare demersul procurorului, prin care solicită adăugarea părții neexecutate din pedeapsa aplicată inculpatului anterior, prin sentința din 23 ianuarie 2026 sau cumularea pedepselor pentru concurs de infracțiuni, deoarece nu este oportună soluționarea acesteia la acest moment.

9.23. În mod similar, în situația inculpatului Marin Lungu, instanța reține că deși au avut loc mai multe ședințe de judecată, nici acuzarea de stat, chiar dacă a solicitat cumularea pedepselor, nu au administrat vrio probă în fața instanței, care ar arăta necesitatea cumulării pedepselor aplicate anterior și a celor stabilite prin prezenta sentință. La fel, nici instituția penitenciară nu s-a adresat instanței cu un asemenea demers și îndeosebi, instanța nu a fost informată despre partea neexecutată a pedepsei pe care o ispășește la moment inculpatul Lungu, adică cuantumul exact al acesteia, cu includerea eventuală a mecanismelor compensatorii.

Respectiv, din motivele enumerate mai sus, exprimate atât în favoarea cât şi în defavoarea inculpatului Marin Lungu, instanţa opinează că și în privința ultimului, urmează să fie lăsat fără soluționare demersul procurorului, pentru a nu admite eventuale incertitudini la punerea a executare a pedepselor. Mai mult, dacă prezenta sentință va deveni definitivă, aceste chestiuni pot fi soluționate în contextul punerii în executare a pedepsei conform art. 469 alin. (1) pct. 11) din Codul de procedură penală.

9.24. Concomitent, termenul de executare a pedepsei în privința inculpatului Marin Lungu și a lui Sergiu Puia, se va calcula din momentul în care sentința va deveni definitivă.

j. Cu privire la măsura preventivă.

10.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpaților până când sentinţa va deveni definitivă.

10.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpații şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpaților și nu au solicitat aplicarea unei asemenea măsuri.

10.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpații Lungu Marin și Puia Sergiu nu se află sub imperiul unei măsurii preventive, însă sunt deținuți în calitate de condamnați într-o altă cauză penală, urmând să execute pedepse cu închisoare pe o perioadă destul de semnificativă.

10.4. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinţei* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

10.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului, când aplicarea unei măsuri preventive faţă de inculpați ar fi ineficientă, deoarece ultimii execută deja o pedeapsă penală în închisoare, iar partea neexecutată este sigur încă destul de semnificativă. Prin urmare, instanța nu observă nici un risc al imposibilității executării prezentei sentințe în lipsa unei măsuri preventive, chiar și dacă această sentință va fi eventual contestată cu recurs. Astfel, instanța nu va aplica vrio măsură preventivă inculpaților până la devenirea definitivă a sentinței.

k. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

11.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat restituirea telefonului mobil la cauza penală disjunsă, la care inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus.

11.2. Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa iterează că prin ordonanţele organului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă, inclusiv corpuri delicte şi anexate la materialele cauzei penale:

- *un telefon mobil de model „L8STAR BM70-900”* fără card de memorie *și cu o cartelă SIM a operatorului „Orange”* cu seria *****, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte şi anexate la cauza penală prin ordonanţa ofiţerei de urmărire penală Tatiana Haritonenco

din 11 august 2025 (vol.I, f.d.27) și se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Bender conform chitanței nr. 000617 din 9 decembrie 2025 (vol.I, f.d.28);

- *un purtător de informație tehnico-electronică optic de tip CD-R,* pe care sunt înscrise descifrările convorbirile telefonice ridicate de la operatorul Î.M. „ORANGE" S.A., efectuate de pe numărul de telefon al cartelei cu codul numeric ***** și telefonul mobil de model „*L8STAR BM70-900*" (vol.I, f.d.42), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanţa ofiţerei de urmărire penală Tatiana Haritonenco din 7 noiembrie 2025 și a fost anexat la cauza penală (vol.I, f.d.41).

11.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective *sau nimicite*. Tot, celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, *se trec în proprietatea statului*. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alţi purtători de informaţie tehnico-electronică, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

11.4. Astfel, la materialele cauzei penale, purtătorul de informație tehnico-electronică de tip CD-R, pe care sunt stocate informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice, a fost ridicat şi recunoscut în calitate de mijloc material de probă, se păstrează în original, este util cauzei penale, iar păstrarea sa este permisă de lege și necesară. Astfel, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

11.5. Concomitent, instanța subliniază că corpul delicte, un telefon mobil de model *„L8STAR MB70-900" și o cartelă SIM* a operatorului *„Orange"*, care se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Bender, au constituit obiectul material al infracţiunii, nu au un proprietar legal și ar urma să fie trecute în proprietatea statului, deoarece prezintă o valoare materială și nu există o cerere de restituire a acestora din partea unui asemenea proprietar.

Totuși, instanța atestă că prin ordonanța procurorului din 29 decembrie 2025 (vol.II, f.d.32), din prezenta cauză penală nr. 2025050139, urmărirea penală a fost disjungată într-o procedură separată în baza art. 322 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i atribuit nr. 2025050235. Respectiv, instanța relevă că telefonul mobil și cartela SIM constituie obiectul material la infracțiunii date și pot reprezenta probe necesare inclusiv în acel proces disjungat, la care s-a referit procurorul. Din aceste motive, instanţa va lăsa fără soluţionare soarta acestor corpuri delicte, până la examinarea cauzei penale nr. 2025050235 și le va restitui pentru păstrare în continuare la această cauză, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

l. Cu privire la cheltuielile judiciare şi latura civilă.

12.1. Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că în şedinţă de judecată, acuzarea de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul Statului a unor bani cu titlu de cheltuieli judiciare, iar din conţinutul rechizitoriului, se exclude existența unor asemenea cheltuieli. Din acest motiv, instanţa nu se va expune la acest subiect.

12.2. La fel, în cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus în privința unei acţiunii civile și o asemenea cerere nici nu a fost depusă de alte persoane terțe. Mai mult, infracțiunea constatată, exclude de obicei prezența unei victime, fiind o faptă comisă în domeniul justiției și anume, la executarea pedepselor penale.

Astfel, în baza materialelor cauzei, a declaraţiilor inculpaților în fața instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 80^1 alin. (1) din Codul penal, 162, 340, 364^1, 384, 385, 387, 389, 392-398 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Puia Sergiu ******* în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, se condamnă şi cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen **de 1 (*unu*) an și 6 (*șase*) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaşte vinovat **Lungu Marin ******* în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, se condamnă şi cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) și 70 alin. (3^1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de **2 (*doi*) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Sergiu Puia și Marin Lungu se va calcula din momentul când prezenta sentință va deveni definitivă.

Măsura preventivă nu a fost aplicată lui Sergiu Puia și Marin Lungu la judecarea cauzei.

Mijlocul material de probă: - un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R, cu descrifările convorbirilor telefonice ridicate din Î.M. „*ORANGE*” S.A.„ care se păstrează în original la materialele dosarului, se va deţine la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.

Soarta corpurilor delicte: a) un telefon mobil de model *„L8STAR MB70-900”* și b) o cartelă SIM a operatorului *„Orange”*, care se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Bender, se lasă fără soluţionare până la examinarea cauzei penale disjunse nr.

2025050235, la care se vor păstra aceste corpuri delicte, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (*satul Varnița*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Grigorii DAMASCHIN**

Copia corespunde originalului,
judecătorul *Grigorii DAMASCHIN*